

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кромѣ русскихъ сюжетовъ) по 5-й год. поп. Литер. додатокъ "Библиотеки найзнатіній повѣстей" выходитъ по 2 печат. аркушъ кождого 15-го и послѣднаго дня кождого мѣсяца. Редакція "Адміністрації" подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи засыпаются лишь на попереднє застеженіе строчки печатною, въ рубр. "Надбсланіе" по 20 кр. а. в.

Редакція неопечатаній зблізь отъ порта. Предлату и инсераты принимаютъ: У Львова Адміністрація "Дѣло". У Відня Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Morze; F. A. Richter Nibelungenstrasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Париже Agence Haas. Въ Ростовѣ Редакція "Кіевскіхъ Старинъ" изъ Кіева, поштовій ярдъ и "Газета Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовськай ул., д. Ралль 9.

Съ днемъ I (13) липня зачався II. четвертъ року сегорѣчного выдавництва "Дѣла" и "Библиотеки найзнатіній повѣстей". Просимо поскорити съ присылкою залогостей и дальшою предплаты, щобъ въ експедиціи не потребовалася послѣдовати перера!

Ново приступаючій Вп. предплатники "Библиотеки найзнатій повѣстей" дстанутъ даромъ початокъ зачатою повѣстію И. Тургеневу "Батки и сыны".

Справозданія пос. В. Ковальского.

Дня 6 (18) липня явився пос. сов. Ковальскаго передъ выборцами въ Сокали, членно зборами въ сали Рады повѣтова. Зборанье открыто маршалокъ п. Стан. Поляновскій, представивши сов. Ковальскаго яко свого давнаго товариша въ Сойму та Рады державной и яко чоловѣка загально поважаного, честного и патріотичного, а потомъ виѣть многолѣтство въ честь цѣсаря, що давъ намъ конституцію. Зборанье трикратно поднесли се многолѣтство. Тутъ замѣтило, що "Dziennik Pol." у вступній статтії своїй не хвалить и не може дарувати поступку п. Поляновскому. Предѣдателемъ Збору выбрано кр. о. Паславскаго въ Белза, а бнъ давъ голосъ послови.

Посоль на вступѣ подякувавъ выборцамъ за торчный вибръ его на посла, хотій єго лично не видѣли и не чули бтъ него политичнаго вѣроисповѣданія, а хиба за 17-лѣтній вѣроисповѣданіи въ Соймѣ и черезъ три каденціи въ Радѣ державы заслуживъ себѣ на то довѣріе, будучи кровь бтъ ихъ крови и юсть бтъ ихъ кости, — а потому виѣть многолѣтство въ честь великудущнаго цѣсаря, надавшаго намъ свободы конституцій. Опѣсанъ такъ говоривъ:

"Принадаючи, що принятія мандатъ посольскій зневолила мене горяча любовь до моихъ земляківъ и братівъ. Задачею посла єсть не лише стояти на сторожіи правъ своего народу, але и стеречи, щобъ на край не накладано бѣльшти тигарбъ, якъ на другій. А то и менно дотыкає наше Галичину, котрѣа конституція застала неприготованою. Посоль повиненъ такоже все пригадувати властямъ, що бтъ податківъ бувъ для краю и хосенъ.

Якъ то я бувъ секретаремъ у сенатора.

Американський очеркъ Марка Твейна.

Я же не є приватнимъ секретаремъ у сенатора. Два місяція повиннъ я той урядъ зовомъ безвідечно и съ великою пріємністю, але за тымъ ішо якъ въ Петрового дні — то значить, монѣ проби вернули зъ пошти и показались такими, якими справдѣ були. Тогдѣ я подумавъ себѣ, що найбільша рада зреється ского уряду. А сталоось єве ось лікъ.

Одного ранку досить вчасно кличе мене мій хлібодавець до себе. Я лише-що виакувавъ ему потаскено коліка гумористичніхъ вітавокъ въ єго велику бесѣду зъ фінансахъ, склонивъ и явивъ передъ єго очи. Въ єго зверхдѣмъ виглядѣ було що таке, що виїщувало нещастіе. Хустка на юї не повязана, волосъ въ пеладѣ а на лиці єздівъ утихомиреною бурѣю. Єго пальцѣ суорожно отскакали пачку листівъ, — отъ якїхъ юзвіть, що се надбігла тревожна дождевана почта зъ надѣ береговъ Тихого Океану. Єйтъ проявивъ:

— Думавъ я, що ви такій урядникъ, на котрого можна спутитися.

— Такъ, пане!

— Я давъ вамъ — каже — листъ бтъ деякихъ можхъ вибрьцівъ въ державѣ Невада, въ котрому прошено о відворії пошти въ Болдінѣ-Ренчі, и казаю вамъ відповѣсти на него якъ можа переконуючо и ізвести причини, за-для якихъ не вбачаю дѣйстнію потребу будувати тамъ пошту.

Менѣ якъ бтъ сердца отлагло.

— О, коли толькъ въ тѣмъ дѣло, пане сенаторе, — се я зробивъ якъ сльдь.

— Іхъ сльдь! О певмо! Ось я прочитаво

Дѣло

Предплати на "Дѣло" для Лестеріи: для Россіи:
за цѣлій рокъ . . . 12 зр. на цѣлій рокъ . . . 12 рубл.
на півр. року . . . 6 зр. на півр. року . . . 6 рубл.
на четверт. року . . . 3 зр. на четверт. року . . . 3 рубл.
съ дод. "Библиотеки": съ дод. "Библиотеки":
на цѣлій рокъ . . . 16 зр. на цѣлій рокъ . . . 16 рубл.
на півр. року . . . 8 зр. на півр. року . . . 8 рубл.
на четверт. року . . . 4 зр. на четверт. року . . . 4 рубл.
на саму додатокъ: на саму додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 19 зр. на цѣлій рокъ . . . 19 рубл.
на півр. року . . . 9 зр. на півр. року . . . 9 рубл.
Для Варшави, крѣмъ Россіи:
на цѣлій рокъ . . . 15 зр.
на півр. року . . . 7-50 зр.
на четверт. року . . . 3-75 зр.
съ дод. "Библиотеки": на саму додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 19 зр. на цѣлій рокъ . . . 19 рубл.
Поодиноке чило коштує 12 кр. а. в.

Такій домаганія ставляться при розправахъ буджетовъ и я нѣколи тогда не пропустивъ нагоды виступити въ интересѣ нашого народу. Наші посли, правда, не могли доси вклопотати богато, але то не іхъ вина, а обета винъ, въ якихъ находится нашъ народъ. Єму кибує що много, а надовсе просвѣты. Тому жъ то я и другій наші посли все домагалися средствъ на просвѣту, щобъ народъ нашъ черезъ просвѣту прйшовъ до самопідання. Я старався о средства на школы и надѣюся, що старанія мої не остануть бевъ успѣху.

Такожъ на господарство, особливо на регуляцію рѣкъ я не забувавъ, и въ тѣмъ дѣлаю поступаю згдно съ другими послами въ Галичину. Рѣвно-жъ важно и всѣхъ интересуючу справою єсть управильненіе індемізації за панщину. Я въ Соймѣ не годився съ условіями принятого проекту управильненія фонду індемізаційного, бо они противні обѣцянкамъ, які давъ цѣсарь, вносячи панщину. Теперъ коли тая справа трактується, можна въ свого становища на рѣшеніе виїливати.

Зъ предметомъ трактованихъ въ єй каценціи Рады державної посолъ порушивъ чотири, починаючи бтъ дѣпису податковъ на случай нещастя елементарного. "Проектъ правительственный въ тѣмъ дѣла" не вѣмъ мгль припасти до вподобы. Я належавъ до тихъ, що жадали, аби податокъ въ законі вже отписувати и за шкоды бтъ мышей, морозу, довго слоты и т. д., а не лишати то до волѣ министра скару, котримъ нынѣ єсть сей, завтра той. Впрочемъ наші люде терпѣли-бы на тѣмъ тымъ бѣльше, що не скорѣ до писання. По той сторонѣ, що я стоявъ, знайшлася бѣльштесь послѣвъ, а теперъ іде о то, щобъ проектъ принялъ безъ змѣни палата пайдвъ, а цѣсарь санкціонувавъ. При законѣ о узбережненію роботниківъ на случаї нещастя при роботѣ я бувъ по сторонѣ тихъ пословъ, що домагалися, щобъ власнії права въ законахъ и въ цѣсарю, котрый бажавъ рѣвновыхъ правъ для всѣхъ горожанъ своїї держави. Стоючи крѣпко на тѣмъ пунктѣ, мы можемо бути увѣреній, що будущість наша узбережнена. Толькъ треба намъ крѣпко и неустрасимо стояти при своїхъ правахъ, — тѣмъ мы окажемо нашу силу, а маючи рѣвну силу съ другими народами, станемо съ ними якъ рѣвні съ рѣвними и тогдѣ примиреніе въїде само въ себе."

Бесѣду посла всѣ загальнно одобрили. О. Леонтовичъ въ Тартакова заявивъ се послови, подякувавъ єму за принятіе мандату, просивъ єго, щобъ и на будуще честі той поштівто не бтмови, и виѣть послови многолѣтство. Хоръ сокальськихъ мѣщанъ підъ управою мѣщ. Керекоры, ученика о. Витошинського въ Денисова, бтгѣвавъ прекрасно "многая лѣта". Опідя ще одинъ селянинъ промовивъ до посла коротко а патріотично, называючи єго єдинимъ законнимъ рускимъ послемъ въ Радѣ державнай, дякуючи єму и заохочуючи єго до дальшихъ трудовъ. Потомъ о. Крыніцкій въ промовѣ своїй жадавъ, щобъ посолъ старався о введеніе мыта бтъ заграницнаго вбожа. Дальше підношено, щобъ Астрія була приготована на всяку пригоду и воєнными силами рѣвналася другимъ державамъ.

вамъ вашу отповѣдь, щобъ виась соромомъ пропити.

Вашингтонъ д. 24 падолиста.

Панамъ Смітови, Джонсови и товаришамъ.

Мои панове!

На якого лъсого чорта треба Вамъ въ Болдінѣ-Ренчі почтги? До хрѣну Вамъ она здалася! Самі здорові знаете, що коли бтъ по нїї прїшли листы, то Вы и таки не зъумите ихъ прочитати. А якъ бы, не дай Господу, перевозили тамтуди листы съ грѣшами до якого іншого мѣста, то певно бтъ цѣлі бтъ Васти не виїшли. Чайже є сама Вы порозумѣте, якими бы то нами клопотами наробило. Нѣ, не покладайте собѣ й надѣй на пошту въ Вашої зарваниці. Ваші найсвятіший интереси лежать менѣ на серці, и я пересвѣдчений, що пошта у Васти була бтъ толькъ пуста парада. Ви знаете, що Вамъ потребно? Гарно тиорми, такъ, гарно, мурвані тиорми въ дому примусової роботи! Та заклады прнесуть Вамъ найбільше хдона. Та заклады зроблять Вамъ дѣйстно вдоволеніми и щасливими. Я якъ найокорше займуся ихъ перевезенiemъ.

Вашъ щиро прахильный
Маркъ Твейнъ,
за Джемса В. Н. сенатора Сполученыхъ Державъ.

— Такъ ось якъ отповѣли Ви на ихъ листъ. А та люде пишуть менѣ, що мене повідя, скоро толькъ покажуся коли на ихъ грунтѣ, и я зовсїмъ певний, що додержать слова.

— Ну, пане сенаторе, я не знаю, чимъ я мгль ихъ такъ дуже оскорбити, и толькъ хотѣвъ ихъ переконати.

— Ахъ, такъ! И ви справдї переконали

Голосувати за тымъ вимагавъ австрійскій патріотизмъ. Въ справѣ мыта бтъ нафты и одинъ въ цѣлої Галичини голосувавъ за внесеніемъ Зисса, не хотачи одобрять контрабанду. — Въ осени будуть розбиратися другій предметы, сполученій съ угодою съ Мадирами, и я надѣюся, що галицькі посли виступлять солидарно въ оборонѣ интересовъ краю.

"Найважнѣйшимъ дѣломъ для настѣ — говоривъ дальше посолъ — єсть просвѣта и самопіданання. Головною основою просвѣти єсть матерній языкъ, и для того я

передныхъ школахъ и о заложеніе гімназії въ Синодѣ (чому, якъ показалося въ дебатахъ, противный єсть п. Поляновскій). Наконецъ збораній одноголосно высказали послови свое довѣріе.

По зборѣ отбулася у о. Роздѣльского гостина посла, на которую кромѣ видѣвшихъ рускихъ патріотівъ були запрошенні такожъ староста п. Тхуржевскій и п. Поляновскій. Мѣщанській хоръ спѣвали рускій пісні. Підноюю ночкою пос. Ковальський бѣльхавъ до Рави Руцкої.

На другій день, 7 (19) липня пос. Ковальський станувъ передъ численно збораными выборцами въ Равѣ. По обѣдѣ, устроюмъ въ честь гостя въ домѣ о. Паславскаго, на который явилися такожъ мѣщанській староста и нотарь п. Куриловичъ, отбулося зборанье.

Посоль, привитаній при входѣ збораними, подобно якъ въ Сокали здавъ справу изъ своїхъ дѣяльності посольскої и высказавъ свои погляди на наші потреби и относини. Въ сали знайшлася богато Поляковъ, котрій, якъ говорено попередь, засыплю посла интерпелациами. Того однакожъ не було. О. Лысякъ въ Кам'янки просивъ посла, щобъ ставивъ о усуненіе або змѣніи министерскаго розпорядження, підвидиця продуктівъ для армії, при чѣмъ поминаються дробній промисловцѣ. На то посолъ заявивъ (такожъ по польски), що дні рѣдь-бы запобѣгчи тому, щобъ дробній промисловцѣ не були при тихъ доставахъ кривджені, и по змѣї буде о то заходитися; толькъ впливъ на рѣшеніе тогдѣ справи не має Рада державна, але спольній делегації, бнъ же въ Делегаціяхъ не заєдає, а заєдають яко представителі Галичини самі польські послы. Одинъ селянинъ (кажуть, підмовленій ізъ сторони польської) виступивъ передъ послемъ съ жалобою на високій юга stola въ своїмъ селѣ. Посоль отповѣвъ єму, щобъ въ той спорѣ удався до консисторії або до ц. к. ста-роства, бо посли не мають права рѣшати спори.

Наконецъ удѣлено пос. Ковальскому, подобно якъ въ Сокали, вотумъ довѣрія.

Въ недѣлю пополудни стане пос. Коваль-

цій-же не годиться Вамъ починати ічного та-ко, що могло-бы таку овлю справу ввести въ неславу. Фе, встѣдайтесь! Ось що я думаю о Вашої петиції. Ви кончате єю словами: "О, мы будемо до вѣку молитви". Еже, справдї, ѿ ви-ѣть найкрасче зробили, тогдѣ Вамъ дуже треба.

Вашъ щиро прахильный
Маркъ Твейнъ,
за Джемса В. Н. сенатора Сполученыхъ Державъ.

— Се величурне посланіе скрутило менѣ голову мѣжъ цѣлымъ релігійнимъ кругомъ монхъ зборцівъ. Ale щобъ зовомъ нехобише привезти мою політичну смерть, підшешнувъ менѣ якісь злý демонъ доручити Вамъ ще й отс про-памятнѣ п

(Спенсіоноване ген. Дюлля) сталося пред-
метом широкой дискусії, хоча доси ще не звіст-
но, чи б'є сама зъ власної волї подавав на пе-
нсію, чи ему казано уступити. Ген. Дюлль бувъ
о столько вмішаний въ аферу Янокого, що б'є
выразивъ неподхильно о поступленію Янокого.
Ходить лише вѣсти, що до Пешту приїхавъ
бувъ недавно якісь високий військовий дистри-
кт, мавъ отъ Дюллемъ довшу конференцію і
Дюлль подававъ опісля на пенсію. На его мѣсце
іменовано ген. Педчевича. Въ Пешті думають
вирівнати въ честь Дюлля велику манифестацію,
а мадярські газети кажуть, що б'є ажъ тепер
стався правдивимъ мадяромъ. — Опозиція угро-
ска думає въ справѣ Дюлля и Янокого внести
інтервенцію въ угорський сеймъ.

(Міністерство вѣдьми заграницькихъ гр. Калінонки)
выйхавъ вчера до Красногорска до кн. Бисмарка.
О звѣздѣ сѣмъ пише „Sohl. Ztg.“, що хоча б'є
на харacterѣ дружинъ отвѣдань, то все жъ та-
ки не обійтись безъ того, щоби оба мужі не
зайшли въ боєду о загальному положеннію въ
Европѣ. До якихъ не будь позитивнихъ порозу-
мій нема однакожъ нѣ найменшої причини, бо
другий относиви Австроїї до Німеччини не змѣ-
нило.

Заграницький Державы.

До ситуації. Підъ такою самою ру-
брикою отваряють ми недавно виказати хочь коро-
ненко въ загальному чертаку, які рухи і
стремлення двигають нинѣ цѣлою Европою і якъ
они об'явлюються въ західній Европѣ; нинѣ хочемо
звернути увагу на положеніе въ Европѣ вісім-
надцять. Край середини Европи лишаємо на тепер
на бойці; о нихъ дастъ коротенько хіба лиши
то сказати, що они становлять якъ бы середину
циклю, котра ще якісь части спокійно держат-
ся а коли була об'язана єї відъ зборівъ то-
ди доперта і въ нїй заворушиться. Та середина,
що нїбы єсть розворота мѣжъ силами, находито
я въ найбільшій небезпечності, бо ко-
и розшалють сили, то готовій підойти єї въ
гору і розрвати на куски.

Въ вісімнадцять Европї грає найбільшу ролю
вісімнадцать, т. е. будучість балканського
півострова і существованіе Туреччини а до
сего прилучаються ще війські другій интереси май-
же цілої Европи. Пытанье вісімнадцать єсть отже
въ певній мѣрѣ далеко небезпечніше якъ пыт-
анье соціальне а небезпечніше тымъ, що може
далеко скорше въ цѣлою силу виступити і ви-
кликати загальну борбу, якъ пытанье соціальне;
бо, оно може сполучити въ собі заразомъ і пы-
танье соціальне і національне а загальну замѣ-
щаніе вишло-бы тогда ще сильніше і страш-
ніше. Се чує дуже добре цѣлою Европа, се чу-
ють особливо більшій держави європейськї, ко-
трыхъ найбільше въ певній мѣрѣ безпосередньо
дотикаються интереси на вісімнадцать і для того що
стараються они на вісімнадцать не допустити до
збрвння міра, котрий єсть тяжкою бѣдою уда-
лою имъ удержати по сербско-болгарській війні. Мимо всіхъ однакожъ старань великихъ дер-
жавъ європейськихъ не перестають збиратися на
вісімнадцать густі хмары, що заповідають небезпечну
тучу, а отъ часу до часу павіт прошибає ві-
ду близокавка і зрадливимъ світломъ озаряє
затмениній небосхилъ. Якъ-бы тамъ і не було,
якъ-бы не голошено, що удержанье міра на
вісімнадцать єсть на довгі літа забезпечено: воєму
тому не хочеся вірти въ виду того, що дієса
на вісімнадцать.

Найбільше интересованою, въ властиво най-
більшого значення добиваються на вісімнадцать Россія. Щобъ зрозуміти єї стремлення, треба розважити
єї економічні потреби. Обмежена зъ одною сто-
рони західно-європейськими промисловими і не мо-
гучи зъ іншими конкурентами, похищена она въ най-
більшій часті на сырій продукти, котрихъ єї
доставляють не толькі єї поштоти європейськї
ще въ більшій мѣрѣ невищеризній жерела въ
Азії. Россія мусить отже старанно добути собі
для вибудуєння таємній товарівъ договору дорого, а
свою дорогою для неї єсть якъ разъ Чорне море. Коли-би і не було завітія Петра I, то кождий,
знаючи потреби Россії, мусить-бы призначати, що
єї задачею єсть отворити для себе Чорне море. Незадававши Чорнемъ моремъ, т. е. невзявши
въ свої руки ключъ до сего моря, Босфоръ і
Дарданелль, Россія не може розвинутися въ цѣлої
мірі, єй політично і єї економічно, тымъ більше, що
чи єї разъ якішо висувався на передъ і
імператорські пытанія, котре она ажъ тоді може
въ новій усунути, коли вилючно сама запанує
Чорнимъ моремъ. Тѣ двоїкі цѣлі економічний і
політичний єуть отже причиною, що Россія зъ
давніхъ-давна, а въ новійшій пору більше якъ
коли небудь глядити на Босфоръ і Дарданелль і
хотіть взяти въ свої руки Константинополь. До
недавна була єї запорою зъ сїмъ дѣлъ Тур-
еччина. При помочи однакожъ пробудившогося
національного почуття балканськихъ народівъ і
при помочи голошеного нею славінофильства, якъ
такожъ нездобності Туреччини удаєся єї ту
последніу, юмо виступленіу друїхъ державъ
європейськихъ такожъ ослабити, що она піднімаючи
славінофільський прапоръ, могла ажъ виступити вій-
ною проти Туреччини въ справѣ болгарськї.

Здавалось тепер, що все вже підъ дорогу по-
ходило для Россії і є що небавомъ сповиниться
єї бажання, заткнута хрестъ на Ал-Софії, бо
треба єї відъ зважити, що цѣлімъ політичнимъ
єї служити такожъ і віра. Все було-бы добре,
якъ-бы не відъ Болгарії, котра єю забула за
всю добродійствію Россії і задумала станути
самостійно. Болгарські народи, а єї цими і
її Александръ, стають Россії напоперець до-
роги до Константинополя. И єсть причина великого

негодованія Россії на Болгарію, причина великихъ
інтригъ і махінацій, котрі тепер діють въ
нашихъ очахъ въ Болгарії. Замѣсть зъскати
стать більше до Босфору і Дарданелль, замѣсть
зъскати панованіе і надъ західнимъ по-
бережемъ Чорного моря, Россія дістасне въ біль-
шій Болгарії хоча малого і слабого суїца, але
все таки такого, що котримъ мусить чеслитися.
Ми не стилемъ тутъ пригадувати, які обстави-
ни вилявали самостійність Болгарії, але фактъ
єсть, що народъ болгарські висвободивши
єї підъ панованія Туреччини, хоча і при помо-
чі Россії, не хоче таки панованія Россії надъ
собою і для того справедливо кліче до Россії: „Коли ви наші добродій, то чому-же не хочете,
щоби мы свободно жили независимі відъ нїкого?“
Россія помагала і Німеччині противъ Франції і
Австроїї противъ Угорщини, а прець неворогус
противъ сїхъ державъ.“ Въ той же часъ то і бѣло, що
въ цѣлій незгоді Россія въ Болгарію не грає
ролю лише якъ пілатонична любовь въ виду славі-
нофильства, а чисто лишь интересъ. Для самон
пілатонична любовь не пояснюють тисячі лю-
дей і міліони рублівъ. Интересомъ лише даєтъ
пояснити тепершній панівність Россії до Болгарії.
И дійсто; якъ довго Россія не хоче зре-
чної вилючного панованія на Чорнімъ морі,
такъ довго і не може признати самостійності
Болгарії, і въ той же разъ лежить причини
дуже можливого нарушения міра. Інакше запану-
ють надъ Чорнимъ моремъ такожъ Румунія і
Болгарія, а Босфоръ і Дарданелль можуть, хоча-
бы і вищі Туреччину въ Европі, перейти въ
чужі руки. Въ чи руки не разъ перейшли-бы
єї ключъ до Чорного моря, було-бы все одно для
Rossії. До сего російсько-болгарського спору при-
лучаються ще і даже помотані интереси на са-
мому балканському півострові. До самой Маке-
донії, нинѣ ще власності Туреччини, суть ажъ
четири претенденти, а въ першій линії Болгарія.
На се дуже не радо дивито Сербія, а єї еї
погляди въ сїмъ дѣлъ не змінились нї въ крихути,
доказомъ престолу беїда короля Мілана, ко-
тромъ виличивши, що вінъ єсть

тамъ въ своїй палатѣ. Якъ разъ підъ ту пору
застріяло тамъ якісь офіціеръ, що бувъ при-
значений на оторожу до палати, будь-то-бы для
того, що маючи приказъ бѣти якогось тайного
товариства убити короля, не хотѣвъ того вико-
нати. Вѣсть єя не єсть що докладно вилічена.
Урядові газети заперечують тому, що въ Монца
хотѣвъ хтось убити короля, а подозрінніе самоу-
біства, котре найдено въ письмі при офіціерѣ,
прописують тому, що б'є хотѣвъ закінчити
житіе ефективно. — Секретаръ Чорногори вер-
нувъ вже до Риму. Сего мѣсяця має єсть
подписаній конкордатъ въ Чорногорю. — Ап.
престолъ видає декретъ, котримъ панівніе
племіна трупоївъ якъ противніе християнській вірѣ.

Сербія. Дня 19 с. м. бѣло-їдло торжест-
венно открыто сербська скupштина превоцільною
беїдою короля. Въ беїдѣ сїй видає король по-
славъ і взымає ихъ до сумілійної праці для жив-
ленійнихъ інтересівъ краю, въ імені котрихъ
вірній переказъ Обреновичъ видає зъ згодою
народу отверту вражду въ Болгарію. Хоча сїй змаганія
не довели до нїчого въ Сербія на жаданіе держави заключила миръ въ
Болгарію, то однодушності краю показує одн-
акожъ, що Сербія умѣє шанувати міжнародні
угоды, але і готова протестувати про-
тивъ одностороннього нарушення рѣвнова-
гії на Балканії. Дальше констатується въ
бесѣдѣ, що относно сїй Болгарію суть такі
сїї, що були передъ війною, а до другихъ дер-
жавъ мірні въ дружії. Напослѣдокъ заповідає
бесѣда деякі закони на поля фінансові, въ ко-
тихъ головно має бути увагліднена єщадність.
Поїдомъ застбань скupштина було дуже бур-
ливе въ наслідокъ неодобріння мандатівъ колькохъ
послівъ. Цѣла опозиція вишила була передъ зе-
лікомого крику въ палати, незадовігожъ по-
тому вернула назадъ. — Король Мілантъ має
оногдь заявити, що готовъ надати краєви нову
конституцію.

посвященія катедрального храму въ користь фонду
на дѣвочій інютитутъ, було 230 зр. чистого до-
ходу. Проеос. еп. станиславівській Юліанъ жер-
твуває за билетъ 20 зр.

— Въ Перемиській жіночій семінарії учительській
зложили испытъ збручості 9 Русинокъ. Съ бѣз-
чченемъ здали панії: Елена Цѣпаковска, Ало-
їзія Чайковска і Михалина Йовеницка, а сїй до-
бримъ успіхомъ панії: Амалія Гладиловичъ,
Марія і Павлина Малицкії, Кароліна Трушъ,
Варвара Варварка і Ярослава Торонська.

— Въ Магеровѣ коло Куликова будують грома-
дне мурованій домъ для читальній, крамницї і
для громадського магазину на збожжі. Щасті Бога!

— Про святівание неділї. Після §. 75 закона зъ
дня 8 марта 1885 р. мають властителі вій скла-
ни та рукодільні въ неділю замінати, вилявши
торговій сїй їдомъ та напіткомъ та ще деякі.
Въ Тернополі зачала та практика бѣти минув-
шою неділї, т. е. 18 с. м. на велике незадовігое
жидобъ. Добра то рѣчъ, бо селяни замѣсть
спіїти чимъ скорше доовітками въ неділю до-
міста на торгъ, підуть до церкви Богу помо-
литься.

— Изъ Зборова пишуть намъ: Ви пані Марія
Онишкевичева, жена тутешнього ногара, якъ кож-
дого такъ въ сего року праугла на річній испытъ
школи 2 і 3 класи і обдарувала дуже мно-
го дѣвчатъ гарніми подарунками. Зарядъ школи
уважає наймилійшимъ обовязкомъ своїмъ виока-
зати іменемъ дѣточекъ іхъ родичівъ і іменемъ
школи Ви. п. Марія Онишкевичевої за єї пра-
вильність для пильного молодіжі і за єї дещері дар-
ти прилюдну подаку. Дай Богу, щоби такъ гар-
ний прикладъ знаходивъ якъ найбільше посліду-
ватель! Іоаннъ Барський, управ. школи.

— Коміни. Зъ порученнямъ ц. к. намѣстництва ро-
зсолали отарості до громадъ наказати, щоби у
всіхъ хатахъ, въ котрихъ нема комінивъ, побу-
довано іхъ якъ найскоріше, а коли до означеної
речинції властителі хати курни коміну не побуду-
тися, то буде укараний.

— Судъ окружній въ Сяноцѣ. Міністерство пра-
восудія открыло розпорядженіемъ зъ д. 9. липня
с. р. въ Сяноцѣ окружній судъ, до котрого бу-
дуть належати слідуючі повѣтові суди: Бали-
городъ, Бѣрча, Березовъ, Буковсько, Лісько, Лю-
товиска, Рыманівъ, Сяніць, Устрики доляшні,
Дубецко і Дынівъ. Тымъ самимъ розпоряджені-
немъ зносить міністерство повѣтовій судъ въ
Сяноцѣ, а на сего мѣсце установляє мѣській деле-
гованій судъ повѣтовій. Справи горничачі будуть
и даліше належати до суду самбірського.

— Въ спрятъ загальному ополченію „Budar. Согг.“
спочває, що резервові офіцери, котрі по
12 лѣтній службі зложили свою достоинство офі-
ціороке, будучи обовязаними на підставѣ закона
о ополченю до дальшої служби въ той же опол-
ченю, можуть старатися на ново о офіціоркій
степені. Дотичні поданія вносяти треба до мі-
ністерства краївської оборони найдальше до 15
вересня с. р.

— Постівна Рада въ Самборѣ ухвалила присту-
пить съ 5 удѣлами до „Товариства охорони ві-
льної землі“ — але ухвалила та має єще
одержати затвердженіе компетентної влади.

— Для погорельцівъ Бояница і Грушова жерту-
вавъ п. М. Бандуровичъ зъ виграныхъ о закладъ
грощей по рѣвній часті 1 зр.

— Крадѣжъ хреста черезъ забобони. Въ Старобі-
жувці, на Буковинѣ, виставили побожній люде-
нії при головній дорозі хрестъ, котрій стоявъ не-
нарушеній черезъ два роки. Наразъ знікъ хрестъ.
Люди почали дошукуватися за нимъ, та дійсно
лише, що хрестъ мусить хтось украси і перене-
ти на друге мѣсто, бо єсть позѣрка, що
окоро черезъ довшій часъ на якому мѣсці нема
дашо, та треба украси хрестъ, і перенести його
на то мѣсто.

